

2. Deka *formy*: *n. sg.* deka 1435 *GlKazB* II 53; ~ *ac. sg.* dekę 1432 *Kościan* nr 1424; ~ *i. sg.* deką (1471) 1539 *WilkWol* 213.

Znaczenie: ‘*puginał, sztylet, pugio, sica*’: Isze pan Stanislaw... szastawyl schubą, thobolą, deką srzebrem oprawonø we dwudzestu grzywen... pane Margorzecze 1432 *Kościan* nr 1424; Filios Iude percussit, Iudeum Madianiticem pugione transfodit. Pugio dicitur vlg. deca (*por. Num 25, 7*) 1435 *GlKazB* II 53; Item si aliquis voluisset aliquem transfodere cultello vel deką, iste est diudicatus ab honore et sexagenam tenetur dare (1471) 1539 *WilkWol* 213.